

ПРЕЗИДЕНТ БЕРЕ ПІД УВАГУ ПИТАННЯ ВИЗНАННЯ РОСІЇ

СПОДІВАЮТЬСЯ ШКОРОГО ВИРІШЕННЯ ЦЕЙ СПРАВИ.

ВАШИНГТОН. — Не зважаючи на опозицію Американського Леґіону й Американської Федерації Праці, президент Рузвельт казав пропозиції собі поновий меморандум у справі визнання совітської Росії.

Стоячи близько президента круги дають до зрозуміння, що визнання має стільки шансів, що відомо на визнання. Але колиб до визнання прийшло, то воно не буде безумовне.

Прихильники визнання покликаються як на найбільший аргумент за визнання на можливість зросту торгівлі між Америкою й Росією.

ПРЕЗИДЕНТ КЛИЧЕ НА КОНФЕРЕНЦІЮ, ВЛАСНИКІВ КОПАЛЕНЬ.

ВАШИНГТОН. — Президент Рузвельт особисто змінявся до страйки майнерів м'якого вугля в копалинх ставних підприємств. Він покликав троєх представників цих власників на конференцію до Білого Дому, щоби вирішити спірні питання.

Спір обертається головне довола питання «відчуження», себто потрочування юнійної вкладки при виплаті робітникам заплати та віддання цієї потроченної суми юній. Президент стоїть на становищі, що «чек-оф» це частина «умов праці» вуглевого кодексу, признаного ставними підприємствами.

Президент рішився на цей крок у тім переконанню, що без цього не можна завести негайного миру в основному промислі краю.

СТЕПІНІ ЗОБОВ'ЯЗУЮТЬСЯ ГОДУВАТИ ДІТЕЙ БЕЗРОБІТНИХ.

ВАШИНГТОН. — На відзначаючи тут конференції урядників від дітотого здоров'я з'явилися багато стейтвових комісарів здоров'я та представників різних добровільних громадських установ, що займаються цією справою. Конференція поставила повести кампанію за кормлення дітей безробітних. Після звіту, предложеного на конференції, 30 стейтвових урядів згодилися дбати за здоров'я дітей і, як буде треба, годувати дітей безробітних.

СЛІДСТВО НАД РЕКЕТЕРСТВОМ У ПРАЛЬНЯНОМУ ПРОМИСЛІ.

НЮ ЙОРК. — Стейтвовий губернатор Лімен приказав судови повиту Кінгз прослідити закиди, що пральний промисл зарожений рекетерством. Кажуть, що у зловитки є вмішані навіть публічні урядники.

Рішчасно велика лава присяжних суддів має розслідити чутки про невластиві впливи на суди.

ПРИГОТУВАННЯ ДО ПОКІНЧЕННЯ ПРОГІБІЩІ.

ВАШИНГТОН. — Федеральний уряд дав американським дистиллярам дозвіл випродкувати до кінця року 7 мільйонів галлонів алькоголю більше, ніж було їм первісно дозволено, щоби в цей спосіб заспокоїти попит за напійками на випадок скасування прогібіщії.

ВУГЛЕВИЙ ОКРУГ УСПОКОЮЄТЬСЯ.

ПІТСБґ (Па.). — По кровавих заворушеннях у вуглевому окрузі настав нарешті спокій хоч пикетуючі страйкарі поширили свою діяльність та хоч деякі вуглеві копальні здовж залізниць Мононґаїлі почали працю, не зважаючи на опозицію майнерів.

ПОВІННЬ ЖАЛОБ ЗА НАРУШЕННЯ ПОСТАНОВ «НАЙРИ».

НЮ ЙОРК. — Місцевий комітет «Найри» дістав досі 12,044 жалоби за порушення постанов «утоді з президентом». Комітет полагаєв досі 3,250 таких жалоб.

НАВЧИЛИСЯ ЛІТАТИ ДО ПОЛІТИЧНОЇ АГІТАЦІЇ.

ГАРИСБґ (Па.). — Стейтвовий губернатор Гиффод Пінішо та його жінка навчилися літати, щоби краще вести виборчу агітацію підчас слідувальних виборів, коли Пінішо думає кандидувати до сенату, а його жінка — на посаду до конгресу.

ЧИ НЕГРАМОТНИЙ МОЖЕ БУТИ УРЯДОВЦЕМ?

НЮ ЙОРК. — Один бруклінський адвокат вніс до суду позов за усунення регістратора Арона Дажікобі, бо, він не вміє читати й писати.

Дотичний урядовець не перечив твердження адвоката, а проте бруклінський суд відкинув позов на тій основі, що в законі нема виразно сказано, що такий урядовець мусить уміти читати й писати, а тільки сказано загальною, що він має надавати на уряд. Суд вийшов, видно, з заложення, що й без знання читання людина може вміти сповняти урядові комішенера рекорди.

ПЕРШИЙ СПАЛНИЙ ЛІТАК.

НЮАРК (Н. Дж.). — Сюди приїхав перший літак, заасмотровий у спальною. Літак належить до підприємства Істерн Ейр Транспорт. Пасажиром у першій спальної був відомий військовий летун, капітан Едвард Рікенбейкер.

ФРАНЦУСЬКА ДУМКА ПРО ПОЛЬЩУ.

(УП) Французька газета «Трі Бле» містить статтю свого співробітника Люї Рубо про Польщу. Пишеться там: «У верзайському договорі створили ми Польщу і дали їй її теперішній вигляд. Ми знали дуже добре, що границі Польщі від Висли до Карпат будуть французькими границями. Однак ми не дуже мало знаємо про те, що діється за тими границями тепер, що діється в хаті того, який нас уже конштував мілітарі і це буде конштувати. Польки через нещасний коридор лагодяться цілковито зруйнувати місто Данціґ. Гдино, як торговельний й воєнний пристань, розбудували Французи за свої гроші. З другого боку той держави живуть 6 мільйонів Українців, яких тойже самий договір втілює до Польщі. Польща їх поволи винищує. Французька преса не задувала про це ані слівком. Не пише про це також польська преса, затеж вона звертає увагу на переслідування Жидів у Німеччині, бо це інтересу польських Жидів». Далше ця газета пише про винищування польською владою цілих сіл та частин краю. На населення накладують тілесні кари, підносити податки, виправляють карні експедиції, і то навіть туди, де населення є мирне і лояльне. Далше дає опис тих звірств, яких допускаються польські воєнки, як нпр. ревізія в одному домі, де якраз жінка родила дитину. Воєнки не хотіли робити ревізії, але дістали наказ не зроби, та бо більше, наказано їм хорій жінку вислати доповідь порцію, себто для неї й її дитини, а все тому, що вона була Українка». Кінчиться стаття редакційною заміткою, що якраз доведлося, що публічна опінія довідалася про все те, що виробило союзник. Франція хоче доплати Польщі, а в дійсності допомагає режимови винищувати все н-польське. На це все ідуть безконечні французькі мільйони. Думають, що вони це вернуть, але в короткому часі цісі переконуються, що їх зворотста несли лише лізозею.

ГОЛОД НА УКРАЇНІ НЕ ВОРУШУЄ «КУЛЬТУРНОГО» ЕВРОПИ.

(УП) Вістки про голод у заграничній пресі дуже слабкі і білі. В поважній пресі, залежній від урядів, вісток таких дуже мало, зате про провинційну, найбільш більше. Велика преса не бачить, згадяно не хоче бачити всього того, що нині діється в Совітах, бо це для неї не вигідно. Зате для неї вигідно рихлявати все, що там робиться, хоч дуже здержливо. Сумління Європи, який вона його не має, не звертає уваги на це, що на Україні мруть мільйони людей з голоду, зате це сумління бачить дуже виразно всякий, хочби й найменший інтерес, з якого можна би витягнути для себе користь.

БУКОВИНСЬКІ УКРАЇНЦІ ПРОТЕСТУЮТЬ.

В черновецькому «Часі» з дня 3. вересня 1933. читаємо: «В середу, 30. вересня с. р., явилися українські парламентарі, сенатор д-р Денис Маєр-Михайльський і посол Сербинов, у державного підсекретаря А. Кадіньку і внесли гострий протест проти заборони відправлення паханиди за жертви більшовицького терору, як також проти заборони протестацийого віна проти більшовицьких звірств і систематичного вигонення українського населення у совітській Україні, та передали також пропам'ятку грамоту на писемі, в якій засновують об'єктивно дійсний стан справи й жаляють покарання винуватців. Державний підсекретар заявив, що міністерство заборонило тільки похід на вулиці, а не протестацийого віна, а тим менше й пропаганду. Із виводів державного підсекретаря виходить, що заборона відправлення паханиди і протестацийого віна є тільки свавільним чином черновецького префекта Акобана. Четвергове число «Часу» з дня 31. серпня с. р. ч. 1402 (селянське) і наступного дня, 1. вересня с. р. ч. 1403, поліція сконфіскувала і завезла ту ж утуну українську пресу в Румунії під тимчасово цензурою. «Здається», пише «Час» — що місцеві власти хотять одну дурницю поправити другою!»

ЗНОВУ НАПАД НА ПРИХОДСТВО.

З Водовищ повідомляють про злочин, dokonаний на особі пароха в Ричові. П'яно вночі на приходство вдерся кілька озброєних бандітів і зажадали від пароха Майка гідичай грошей. Коли нападників ставив опір і почав кричати на поміч, бандіти постріляли в нього з рушниці. На гук стріляння прибіг слуга, до якого один бандіт дав кілька стрілів, ранивши його в руку. Тяжко раненого священника відвезли до шпиталю в Кракові, де після операції помер.

ЦНИВ БІЛЬШЕ БАРАБОЛІ, НІЖ СВОЄ ЖИТТЯ.

Селянин Василь Микитин з Добростан привіз на продаж до Львова 5 кірців бараболі, котрі продав якимсь Жидом за 30 злотих. Микитин склав гроші до кишені і пішов до крамнички по якісь закупки. Там довідався, що його обманули, бо замість 30 злотих йому б австрійських п'ятякоронок. Микитин попов з того приводу в таку розпущу, що попідрізував собі ноги в руках. У гіршому стані його відвезли до шпиталю.

САМБІРСЬКИЙ ПРОЦЕС І ЧУЖИНЕЦЬКА ПРЕСА.

(УП) Самбірський процес не знаходиться у чужій пресі такого відомого, якби це було деякому бажано. Для нього вбрано відповідний момент, а брано відповідний момент, а саме — рівночасно з процесом за підляг Райхстагу в Лисп-ку, яким публічна опінія завжди маєть більше ніж чим іншим. Лише в поодиноких газетах з'являлися короткі замітки, що такий процес відбувається.

НІМЕЦЬКА ГАЗЕТА ПРО УКРАЇНУ.

(УП) Велика газета «Бремер Нахріхтен» з 15. 9. ц. р. вістила велику передовицю про сепаратистичні змагання України й інших націй у Совітах. У статті виказується нестерпуче положення України під режимом комунізму та про потребу якнайшкорого відділення України від Совітів, щоби прийняти до країну вратувати перед московською загрозою. Далше пишеться про судубу українських кубанських козаків, які вже до половини винищені Москвою як найбільш небезпечні для режиму. Частину їх виселено на Сибір. Далше йде мова про судубу надвоцільних та українських Німців.

ПЕТРУШЕВИЧ НЕ ЗІРВАВ З БОЛЬШЕВИКАМИ.

(УП) Наш співробітник доносить, що в останньому часі появився в чужій і своїй пресі вістка про те, що нібито бувший президент Петрушевич зірвав з большевиками. Значать писалося, що має з'явитися, а далі ставляється заголовки, що вже й зірвав і що до того мали його штовхнути останні події на совітській Україні. Тимчасом удалось довідатися, що ця вістка не відповідає дійсності і що вона найперше появивлася була в польській пресі, а далі пішла вже й в українську, розуміється, здорово перевернувши. Ззовсім певних джерел довідуємося, що в колах співробітників бувшого президента роздумували над тим, чи не видалити таку відозву, однак досі така заява не появилась ніде друком, хоч уже найближчий час неї. Булоб може багато краще, ніжби така заява появилась була перед самовиштовхнуванням Хмельного або Скрипника. Причини, чому бувший президент, згадяно його доранди, чи рішилися це такої заяви не видавати, нам не відомі. Мабуть це замало доказів на те, що Москва задумує зовсім знищити Україну.

ПОЛЬСЬКІ ВЧИТЕЛІ ПРОТИ УКРАЇНСЬКИХ ЗШІТКІВ.

«Союзний Базар» у Львові дістав від кооператив «Бур» у Камініці Струмівіловий такий лист: «Отсим повідомляємо, що замовляли нами у ВПшнів зшитки 12 карт, з середнього паперу і бездешевні всі лежать і не можна їх збуди, а це тому, що вчителі окличних сіл не дозволяють дітям купувати таких зшитків, а продають і наказують купувати тільки зшитки з малюнками Псалудського і Мосціцького. Просимо нам написати, що маємо робити і просимо постаратися, щоби в пресі, ентуально в собою ту справу порушено, бо інакше будемо змушені всі зшитки звернути, якщо і далше буде «зшитковий монопол». Наказують купувати зшитки в Камініці тільки в польський кооператив».

ЗДОРОВ'Я ДОЛЬФУСА ВЖЕ ЗОВСІМ ПОПРАВЛЯЄТЬСЯ.

Кандлер Дольфус уже так поправився від своїх ран, що почав урядувати в свою офісу. В Рудольфів Дертля, який стріляв на Дольфуса, знайшли карту вступу до націонал-соціалістичної (фашистської) партії. Свідство в справі аттестату велеться далі й поліція арештувала старих батьків Дертля.

ЧУЖИНЕЦЬКА ПРЕСА ПРО ГОЛОД НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ

ЛЬВІВ (Західна Україна). — Український Громадський Комітет Ратунку України оголошує французьким, бельгійським і німецьким, у яких чужинці стверджують, що Велика Україна потребує негайної допомоги. Описуючи голод на Україні, часопис подають, що в «соціалістичній країні» замислюють «тисячі опухлих трупів і виголоднених людей».

РУМУНСЬКІ ПРОВОКАТОРИ ПРО «УКРАЇНІЗАЦІЮ».

ЧЕРНІВЦІ (Буковина). — Румунський часопис «Універсул» помістив передовицю, в якій накидується на небіжчу Австрію за те, що «українізувала» Буковину і Хотинщину. Він закликає румунський уряд до чистки, себто «відрутенізування» тих країв. Каже, що інтерес «Великої Румунії» вимагає того, щоби знищити на румунських землях українську іренту. А головню виступає проти української пропаганди в Румунії, бо:

Ідею здійснення Великої України, в котрій мала би бути Буковина, північна частия Бессарабії, Підкарпатська Україна, котра належить до Чехословаччини, Східна Галичина з Польщі, побіч власної території української радянської республіки, популяризується і в Румунії, а наші власти не роблять ніяких заходів проти пропаганди агентів».

Румунський провокатор подає далі, що уряд залишив школу на Буковині та адміністрацію Буковини в руках «Рутенців» і т. п. Так пишеться в часі, коли, як пише черновецький «Час», нема в цілій Румунії ані однієї української школи, нема ані однієї години хочого надобовязового науки української мови в середніх і вищих школах.

ПОМ'ЯНУЛИ ПАМ'ЯТЬ СИДОРА ВОРОБЕКВИЧА.

ЧЕРНІВЦІ (Буковина). — Черновецький «Час» присвятив фейлетон і статтю пам'яті Сидора Воробкевича, другого по Юрію Федьковичу найбільшого українського поета й письменника Буковини. Сидір Воробкевич народився 5 травня 1836 р. в Чернівцях. Походив зі священничої родини. І сам став священником. Учився музики у Відні й там скінчив музичну консерваторію. Вернувшись на Буковину, став професором музики і співу. Укладав композиції для церкви, учебники співу і збірники пісень для народних шкіл та опереток. Був теж у Києві, а побут на Великій Україні зробив на нього величезне враження. Писав драми й оповідання. Багато праці присвятив для галицького народного театру. Дня 19 вересня минуло 30 років від його смерті.

ЗА «СВЕНТО ГУШУЛІШНИЗМ».

КОЛОМІЯ (Західна Україна). — Державний прокуратор обжаловує студента Юрія Никораку, за те, що 14 червня приписав у Косові до орієнтаційної таблиці напроти староства відозву ОУН, що звинувала до бойкоту «Свента Гушувлішні», яке то свято влаштовувало староство при допомозі місцевих польських урядовців. Никораку судять за державну зраду.

ЗА НАМАГАННЯ БІВСТВО ХРУНЯ.

СОКАЛЬ (Західна Україна). — Польський суд судить 3 молодих українських селян з села Поздимира за намагання бівство на тлі політичних громадського секретаря, Кліма Царика.

ВІДРОЖУЄТЬСЯ НІМЕЧЧИНА.

ЛОНДОН (Англія). — Стенлі Болдвин, другий щодо ранги британський міністер, заявив на партійних зборах консерватистів, що Німеччина, «не мати ніякого приятеля у цілім цивілізованім світі, коли не згодиться підписати умови щодо світового розроблення, предложені їй Англією, Францією й Італією».

ПРОТИ ДАЛЬШОЇ КОНТРОЛІ.

ЛОНДОН. — Князь Отто фон Бісмарк, дипломатичний представник Німеччини, заявив британському міністрови заграничних справ, що Німеччина не може згодитися з тим, щоби її виставляли ще далі на 4-річну пробу. Вона домагається далі, щоби їй уже тепер вільно було мати всі роди зброї.

ДИМІТРОФА ВИКИНУЛИ З СУДОВОЇ САЛІ.

ЛІПСЬК (Німеччина). — Юрія Дімітрофа, зазачують болгарського комуніста, обжалованого за участь у підпалі німецького парламенту, казав судя відкинути з салі розправ і замкнути до тюрми. Сталося це тому, що Дімітроф ображав суддів. Він сказав, що присуд суду вже давно готовий, що ціла розправа є гумбогумом та що сфальшовано документи і підступом втягнуло його в злочин, який він не доконав.

Коли його тягнули через двері, він ще гукнув, що жалую, що не має при собі револьвера, а то постріляв би всіх суддів.

ЗА ТОРГОВЛЮ З СОВІТАМИ.

ГЕСТІНГС (Англія). — Партія Праці атакувала канадійського прем'єра Бенета за те, що він є на перешкоді навязанню торговельних зносин зі Світами.

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays,
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1914, under the Act of March 3, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА:	
Three cents a copy		Пощовинне число три центи.	
One year	\$ 7.00	Ha рік	\$ 7.00
Six months	\$ 3.75	Ha пів року	\$ 3.75
Three months	\$ 2.00	Ha три місяці	\$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерсі Сіті і Заграниці:	
One year	\$10.00	Ha рік	\$10.00
Six months	\$ 5.00	Ha пів року	\$ 5.00
Three months	\$ 2.75	Ha три місяці	\$ 2.75

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

РАДИКАЛЬНІ ЗМІНИ

Коли порівняємо те, що діється з боку державного апарату у зв'язку з "Н. Р. А." з тим, що голодомором з боку Вашингтона в справах робітничого забезпечення це тому рік, то побачимо наглядні зміни. Уряд перебрив на себе такі завдання, від яких не роками, а віками відлекувалися. Вже тепер стає наглядним, що коли країн вийде з економічної катастрофи, то держава буде змушена й надалі перебрати контроль над цілим господарським життям і над охороною працюючих.

А що до того приїде, видно найкраще по розумінню справ суспільної опіки з боку суспільних робітників, котрі зібралися на конвенцію католицьких добродійних товариств. На тих нарадах, на які прибули директори тих товариств з 100 десятидей, змінені статут тих товариств. По довгих дебатах присутні прийшли до переконання, що католицькі добродійні товариства не можуть займатися тільки збіркою грошей на різні добродійні цілі і головним чином робити ліквідацію людської нужди. Вони встали на свою програму боротьби з тою нуждою, виставляючи до держави певні домагання.

І от замінте те, що ті консервативні інституції зобов'язалися статутами поведати агітацію за те, що це є обов'язком держави подбати, щоби люди не були голодними, щоби мав працю той, хто хоче працювати, та щоби працюючий був забезпечений на випадок безробіття, старості, каліцтва чи нещасливого випадку.

В статуті тих добродійних організацій, з котрих деякі відомі від віків з допомогою акції для найбільшких нуждарів, виразно зазначено, що треба життя в державі влаштувати так, щоби кожний працюючий не тільки живів, але щоби жив по людськи, в такій спосіб, який відповідає вимогам модерного життя.

Щобільше, в статуті поставлено вимогу, що католицькі добродійні товариства мають взяти провід у боротьбі за створення кращого суспільного ладу, себто такого, який забезпечує робітничому тим же, що вище була мова. А особливо мають вимагати від цього ладу того, щоби кожний мав працю і нагоду своєю працею набути те все, що йому потрібне для життя з модерними вимогами.

Ще не так давно самі клерикальні круги були би вважали того роду агітацію червоною, анархістичною. Та часи змінюються. А змінюються щодо того головному, що робітництво' чим далі тим краще організоване й тим більшу уявляє собою силу.

Д-р Володимир Галак.

ЧИ ТРЕБА НАМ ВІЙСЬКОВОГО ВИШКОЛУ В АМЕРИЦІ?

(В чому можуть об'єднатися наші партії? — Амірія і Держава. — Організація нашої Армії. — Американська Армія. — Військовий вишкіл в Америці. — Заключення).

Під загрозою нової голодоморної катастрофи на Великій Україні та під політичними й туремними ударами окупантів прокидається в нашому народі здоровий інстинкт, який порятунку в зусилля власних сил та створення одного національного проводу.

Що така злука сил потрібна й можлива, про це не треба говорити. Бо коли в краю польський уряд може винести таку форму присяги, яку складають у вращаючому союзі всі наші послі, від найправішого до крайнього лівих, то чей же вони знайдуть таку спільну формулу, якою зложать присягу своєму народові!

Що така злука сил потрібна й на імміграції, це тек очевидне, коли зв'язано, що проти горстких наших культурних робітників в Америці, Канаді й європейській еміграції стоїть ціла ворожа армія з міліонними фондами, пресою, а навіть тайною поліцією й чекістами, котрі не перебарять у засобах в поборюванні наших державничих змагань.

Та найкращішою являється злука сил при виконанні найважливішого державного завдання, а саме при створенні армії, а зглядно в праці над військовим вишколом народу.

Державою називає мікророзумне право певно означену, заселену територію, якої уряд має повну контроль над її населенням. Знову ж історія людства вчить нас, що кожна держава заважає своє існування збройний силі народу, його армії й флоту. Іншими словами, державне життя народів є залежне в прямій лінії від його військи організувати свою збройну силу так, щоби вона могла успішно відбитися від ворожих нападів на державні межі та дала змогу урядові піддержувати лад і порядок у нутрі держави.

Як бачимо, то цілію армії є спонягти ті два найважливіші завдання, від яких залежить існування держави. Брак належного розуміння отсєї життєвої правди нашої

у той же день були 572 старшин і 4,746 стрільців, або приблизно пів польських старшин на одного нашого! Та гірше було при дальшій організації нашої Армії.

В селі, яка в австрійській армії американської армії має 5 до 6 старшин, у нас мали ми одного, або двох. В батерії польської гармат замість 5 старшин був у нас один, або в найкращому випадку два. Число старшин при командах бригад, полків, чи корпусів було смішно мало, коли зрівняти їх з такими установками інших світових армій.

Десять Артилерійський Полк, один з артилерійських батерій, польового штабу, муніципальна та харчові вазки, разом поперх 800 гармат і 1,000 коней, має шістьох старшин при полкових батеріях, двох при команді полку, одного при муніципальній і одного при харчовій. Разом було десять старшин. Кожий в армії кинувся тиф, в осені 1919 р. в то полку не було більше як шість бездотичних старшин, котрі мусили робити ту службу, яку в американській армії, в такому ж полку, виконують тридцять старшин!

А в переконанні, що не було й одного гарматного полку в американській армії, який зів'язав стільки боїв, як Десятый, чи який інший гарматний полк нашої Армії. Такий був брак старшин в Галицькій Армії, а в десятерій гірше була на Великій Україні. І ось стане нам ясно, що з такими старшинськими силами не можливо контролювати армію.

Починуючи цього явища був прямо хоробливий паціфізм нашої довоєнної суспільності, яка гляділа на учеників військових шкіл як на дитин, нездібних до ніякої хосенної праці. А коли прибула війна, наша молодь платила сотками тисяч своїх голів за ту провину батьків наших. Як глибоко ця відрізка до військового життя виїшла в нашу суспільність, може посвідчити факт, що ним заражена й наша імміграція в Америці, як виказують слідуючі числа. На окрузі 125 міліонів населення Злучених Держави мають для своєї оборони могутню флоту й сучасну армію в силі 154,000 старшин і округло три міліони стрільців. Ця армія діляться на три часті, а саме: Правильна Армія (Regular Army) виставляє в силі Армії 24 тисячі старшин і 450,000 воїків; Міліція (Нешенал Гард), 24 тисячі старшин та 480,000 воїків; Організовані Резерви 106,000 старшин і 2,000,000 воїків. В самих військових школах і генеральному штабі є заготовлено у часі миру 4,229 старшин та 15,000 воїків.

Коли візьмемо, що на 125 міліонів населення Америки є тільки один мільон (в Америці й Канаді) українців, то відносно нашого числа ми повинні мати в цій армії приблизно 1,500 старшин та 20,000 воїків, це значить одну нову дивізію за американським зразком: себто: дві бригади піхоти, одну бригаду артилерії, полк інженерів, санітарів, 24 тенки і 12 літаків і безліч інших військових формаций, які належать до одної дивізії війська.

Коли така дивізія була сформована в часі війни або хоч у 1919 р., когито 16 травня наші війська прорвали польський фронт під Прусами, недалеко Львова, то ще тоді така дивізія, кинена на задні Полки, була змела й фронт протягом кількох днів. Таку дивізію, коли вона зложена з виниклого матеріалу, можна вилити до організації невольної армії, а услуга її тоді нечисленна. Додаймо до цього організацію жіноцтва в Червоній Хрест, службиць, лікарів, а перед нами розкриються всі ті можливості, що намогла зробити американська численна імміграція для відбудови

української держави не тільки на полі культурним і політичним, а головним військовим!

Кожний знає, що організувати — хочби мало! — військові одиниці має неабиякі наслідки при організуванні держави. Коли у перших днях листопада 1918 р. було в нас 5 до 6 полків У. С. С., а не один, то вже в перших днях революції Львів вивів край був би сильно в наших руках. Вправді ми пізніше організували більшу армію, та не було записано. Друге, як Армія не була вишкolenя як слід, бо весті війну й організувати армію й державу, майже не можливо.

Прикладаючи нашої дійсності, ми бачимо крутішою за завареного колісця. В старому краю, де наша мова балабала учинити військового діла, її не можливо.

В Америці, де повна свобода й можливість військових студій, організувати власних шкіл, а навіть творення окремих військових відділів, це зроблено нічого не тільки для старого краю, але навіть для добра нашої молоді в Америці. Бо чия не краще булоб для цієї молоді, на випадок нової війни, бути старшинами в армії ніж звичайним гарматним майстром?

Чи і тепер тавро паціфізму стримує наших родичів від висилки дітей до військових шкіл?

Коли так, так хай вони тямлять, що й тепер останнім козиром у вирішуванні міжнародних спорів це війна і до неї треба заздалегідь бути готовим!

А підготовку цю повинні поведати негайно в пресі й на зборах бунтів військові, пропагуючи висилку нашої молоді до військових шкіл та ознакомлюючи нашу імміграцію з поступом військової науки. В усіх організаціях, які вже тепер ведуть свого роду військовою працю, повинні порозумітися військовим вишкілом курсів та класів трітійх основ до військової нашої організації в Америці.

А коли ці державою думаючи групи прийдуть до певних закінчень, тоді за нами стане імміграція, так, як вона стала в 1930 р. в часі величезних протестанських походів, про які й до сьогодні згадують з гордістю громадяни наших великих міст. Тоді не тільки буде можливо організувати одну українську дивізію в Америці, а таких дивізій може бути дві або й три.

Цей великої й відобудованої праці не можна починати одичаєм, але так, як вказував нам наш великий народний провідник Іван Франко: "Значить, кінцева нам річ — не одиницями, не партіями, а всім народом, усіми силами подумати над тим, щоб завести й піддержувати, де тільки можна, систематичну, не легітимальну, військову (політичну) роботу, усвідомлення, піднесення, організування народних мас!"

Вже це одно завдання військового вишколу таке велике й так важке в державному будівництві, що для нього можна забути всі дотеперішні неперозуміння та в пінтацию рішучо створення У. Г. А. Р. — Першого Листопада 1933 — зв'язали спільно до праці над створенням військової нашої дивізії в Америці й Канаді!

Хай над цим забере слово організування наша імміграція, а бунтів члени Армії хай доложать усіх зусиль над її здійсненням!

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ.

За. Амр. Орг. М. Філадельф. — Відозва прийшла запізно. Наше суботнє число виходить з понеділковою датою, а Ви закінчаєте на збори нашої Фронт. Крім того це є оголошення про збори, а не дискусія.

НА БІЖУЧІ ТЕМИ.

СЕКРЕТ ВІДОМОЛІННЯ.

Д-р Берtram Колин, котрий за свої наукові розслідування в Мексиканській Університеті розклав над секретом молодості й старості.

Він каже, що йому вже вдалося відокремити чинники, які спричиняють відомоління. Є ними виділенням так званої нутурної желези, що знаходиться на підставі мозку. Железа виділяє з себе кілька родів виділень, а з них один спричиняє відомоління організму.

Свої розслідування д-р Колин вів над шурани. Він запевняє, що відомоління відбуваються тільки в кожному випадку. Учений думає, що подібний вплив як на шурів, ті виділення мають й на людях, тільки, що людям на потребу тих виділень більше, як шурам.

БЛАГОДАТЯ ЧИ НЕЩАСТЯ?

Подаючи вістку про це відкриття, газети розуміються про "революційні" благодаті відкриття.

Та заки ще відкриття стало відомим, уже появилася "фантастична" повість, якій осереною темою є якраз відкриття секрету відомоління. Автор фантазує про те, як наслідки блату не це для людства, якби спосіб відомоління став кожному доступним. Герой повісті приходить накінець до переконання, що зроблення відомоління загальною доступним потягнулоб за собою страшні наслідки для людства.

З МАЛОЇ ІСКРИ ВЕЛИКИЙ ОГОНЬ.

Недавно один купець, ідуци порозом залізницею ірі з Джерсі Сіті до Нью Йорку, кинув непогашену папіроску. Думав, що вилетить у воду, але папіроска вилетіла на стовпи причалу для порону, покриті смолою, щоби логоним їм легко посягалися по стовпи. Папіроска запалила олії. Від олії запалилися стовпи. По дорозі на гашення цього вогню пожежна машина задурилася з одним троком.

У Каліфорнії з малого вогника розгорівся пожеж, який убила загинуло по найменше 50 родин.

Не дивиння, що в Шікаго відбувається тепер конгрес безпечності, який має на цілі знесувати людям яву остроту з огнем. Конгрес зосередив слухачів в Шікаго, котрі колись усе було погоріло, як королю коштувало, поставлену коду піг конгресу.

МАТІР ПРОЯВЛЯЄ ХАРАКТЕР.

Трагічна пригода хлопчин, котрого задубили вогном, якого хлопчина хотів відганяти від колом, облетіла всю Америку. І всі, що у вістку читали, певно співчували матері дитини, яка вилетіла жертвою роздищеного голодом зброю.

Багато читачів відчували пошесту, коли довідалися також, що власника медсестри, котрий дав їй не в, аретованою до негодяга та спричинивши цю смерть. І ніхто не подивувався, якби мати шукала собі якогось пістия на власну за смерть дитини. Та мати поступила інша. Вона виступила в обороні обвинуваченого, розповівши урядові, що хлопчина любив приставати при введмою кожного дня по дорозі зі школи, що родичі його про це знали, та що в цьому випадку власник нічого не вшунув.

І інші читачі газет попри своє співчуття матері в її жалю почувались, що подив за великодушним почуттям, з якого вона в своїй скорботі відмовилася шукати полемки на дурній людий.

С. Варуцький.

ВОВКА ТЯГНЕ ДО ЛІСА.

(Оповідання).

(3)

Зразу Дорка хотіла це віконце в даху заставити чим. Ту гаду зазнавши, бо се показало Циганам, що в хаті гає хтось. Магда порадилась, щоби хлопчину випустити на стрих, та не дати йому приступити до дверей. Зі стриху сходило до сінної драбину. За то драбину, притулюючи плечима до стіни, стояли Магда і Дорка. Магда мала в руках верету, Дорка опану. Остання.

Циганчук пропався віконцем на стрих, перекинувся, та впаав, так як кіт, на ноги. Напомажик зайшов до виходу і став спускатися по драбині, звичайно як ті, що сходять вниз, до драбини обернувшись плечима. Лежав зійшов. Дорка закинула не него опану. Магда накрила веретою. Як немовлятку в периву, так вона се циганця закутати і обинувати веретою. Коли циганця вже не годило було рушитися ні кричати, дівчата лишили його в сінні й вернулися до світлиці.

— Хлоп тепер буде? — спитала Дорка.

— Був лежати поки, поки наші не прийдуть з церкви, — відповіла Магда.

— Або поки до хати де візуть Цигани. Вони же хвилю будуть спокійно ждати, бо га-

ти і назад всунути у віконце на стриху? — сказала Дорка.

— Щоби скотівся і впаав? Дав сильно спадистий. Як би впаав, то розбився.

— Була би велика шкода, як би так сталося?

— Мені було би жаль. То не пещик.

— Хоч не пещ, то ніщо гірше. Чи вони всі не живуть як собаки?

— Хлопа є людською дитиною. Воно не винно, що батько там; що крадує як крадує. Як би я мала свою волю, то мало-го ввзяло до себе і вивчала в. Ти побачила, який то рубачук зробився з него. Ще крашай, як ось той, що стоїть коло керничі.

— Куди собі! — жартувала Дорка. — За гроші Циган даста. За гроші Циган даста. Куди і вивхай собі з него мужа.

Почули, що Цигани вже щось майструють коло дверей, як сказала Дорка. — Я йду по кокуру. Бузу боронитися.

Дорка пішла до сінної, Магда за нею.

— Віткі! — крикнули обі, коли в сінні на землі побачили верету. Циганця пропало пропало опанча Остапа.

— Шасть, що не відчинили дверей, — сказала Магда.

— Мабуть боявся, щоби ми се раз не підняли його й за другим разом не звисали ліпше, або й не набили.

— Коли дівчата вернулися до вікна і знов заглянули крізь

дірку в завісі, то побачили, що голе циганчатию вже бігає між Циганами. Один Циган мав під паху щось незначне скручену опанчу Остапа.

— Під веретою затихло, — сказала Дорка.

— Вони тепер всі на подвір'ї, — поспішила Магда. — Наступає пригроз корови. І Остап біжить.

Дівчата приступили біжком до вікна, вже не ховаючися за завіску.

Остап з батоном паху в руці крикував:

— Що та банда робить тут, під мою хату?

Луснувши батоном так, неначе би стріль з пістолі, кричав далі:

— Шурей мені відси, один з дружин на дорозі!

Тепер Цигани обокосили Остапа. Він стовп з люлькою в зубах. Цигани показували на його люльку і балагли, щоби їм дав бодай перце тютюну.

Циганки примовляли до него лестливо й обзивалися різними пестливими словами й іменами.

— Соколик, голубчик, любочку...

Одна Циганка вхопила за руку і просила, щоби позволив їй поворочити.

— Про мене, — сказав парубок. — Я цікавий, що ти набреши.

— Ого! — відповіла Циганка обиджена. — Я не обірюю нікого. Мої уста переказують, що бачать мої очі.

(Далі буде).

З УКРАЇНСЬКОГО
ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

НЬО ЙОРК, Н. Й.

Українське розбудовує бізнес.

Проходячи ввечерю Першою ескадрою, я побачив між 7 і 8 вулицями яскраво освітлену різницю. Я звернув увагу на те, що в середині всі підлога різниці й прилавки були заставлені цвітами. Знадвору ж крамниці виварували гарною білою краскою. Такса-мі ж у середині крамниці ви-вискували своїми яскравими сті-нами та чистою. Це місяч-ні в гастрономічній крамниці ві-домого українського купця, П. Стакоса.

Я пошканивав зайти до неї й оглянути всі улаженні, як і П. Стакос швидко виклинув, не знаю який раз з черги, пере-будовуючи й поширюючи свою крамницю. Як кожного ра-зу, так і тепер він установи-у себе в крамниці найліпші улаженні, які тільки можли-ві в таких крамницях. Сам влас-ник крамниці, П. Стакос, ра-до стрічав відвідувачів та з ве-ликою охотою показував гарні нові улаженні крамниці. Всі стіни крамниці й майстерні при-крамниці вкриті кафлями, що дає можливість тримати крамницю чистіше. Скрізь бачиш лише кафлі та цемент. Цікава машина для заго-товки м'яса на ковбаси, нудля-ри для м'яса й солонини, мар-инари й т. д.

Всі машини найліпших но-вих моделей. Машина для на-бивання ковбас зроблена так, що вона односторонньо добре про-миває кишку й начиння її при-поміч повітряного стиснува-ча. Окремі машини й перетис-катки й робітник не дотор-кається до нього руками й не багряє його своїми пальцями. Величезна маринарна улажен-ня, так, що маринарний ріс-проходить у певні цементові вагони (великі коши) руками й руками впливає геть, ко-ли це потрібно. Окремі тут зно-ву гарантована абсолютна чи-стота. Внизу величезні зо-мітники, в яких можна розмі-стити легко парувати м'яса. Самі машини до холодиль-ників коштують 5,000 доларів а все перероблення крамниці й майстерні коштують П. Стакоса 25,000 доларів. Та воно й вар-то, бо тепер цей склеп є коли-небудь, то одним з най-ліпших улаженних склепів для продажі в роздріб маса-рських виробів. У склепі й май-стерні працюють 15 людей.

Приємно дивитися, як роз-будовується тут в Америці ук-раїнський бізнес. Серед мо-же найліпших у світі бізнесме-нів Американців, наш україн-

ВЕЛИКА ВИПРОДАЖ КНИЖОК

ПРОДОВЖАЄТЬСЯ ЩЕ НА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ
ЗА ПОЛОВИНУ ЦІНИ 50 ПРОЦЕНТ ОПУСТУ

УКРАЇНЦІ Й УКРАЇНКИ

Хто з Вас ще не має своєї бібліотеки, тепер має нагоду набути її за половину ціни. Також усі товариства, братства, сестринства і клуби можуть використати ці вигоди й за-ощадити гроші, а при цьому мати гарну бібліотеку.

Українці повинні тепер пласне не випродати постаратися, щоб американські бібліо-теки використали також оту нагоду.

Щоб одержати книжки за половину ціни, замовлення не може бути менше від суми одного долара. Наприклад, хто надішле \$1.00, має вибрати собі книжок на \$2.00; хто наді-шле \$1.50, має вибрати собі книжок на \$3.00; хто надішле \$2.00, має вибрати собі кни-жок на \$4.00, і так далі. До кожного замовлення до суми \$5.00 треба додати 10 центів на опла-чу "асуранції" пакунок, бо при такій випродаті книгарня не може відповісти за затра-чені пакунок. На замовлення вище від \$5.00 треба надіслати 15 центів.

Всі писемця треба адресувати так:

"СВОБОДА", 81-83 GRAND STREET, JERSEY CITY, N. J.

ський бізнесмен вибрав на перше місце й показав, що У-країнці можуть бути найліп-шими бізнесменами, коли вони беруться до своєї праці солід-но й ставлять її на засадах да-ти найліпше, що лише можли-во своїм покупцям. П. Стакос 15 років тому почав свій бізнес з маленької крамниці й нічим не-замітний крамниця. Але від пер-шого дня він поставив собі за-дання дати найліпшу обслу-гу своїм покупцям, і тепер має-за це нагороду у вигляді най-краще улаженого масарсько-го бізнесу не лише серед У-країнців, але й серед Америк-анців загалом.

Як скривив доказ, що й в Україні можуть бути найліп-шими бізнесменами, а добрий бізнес творить економічну на-владу кождої нації. Може ли-ше побачити панови Стакоси-ви за кілька літ знову перебудовувати та розбудовувати свій бізнес, щоб український бізнесмен на цьому полі да-тиштов попередів всіх. А це кра-ще буде, коли й інші україн-ські бізнесмени підуть слідом п. Стакоса, а не буде мож-ливе лише тоді, коли ми, У-країнці, самі підтримуємо своїх бізнесменів, а не будемо ти-тяться по чужих крамницях.

В. К.

ШКАГО, ІЛЛ.

Вистави в Українськ-м
Павільйоні.

В п'ятницю, 29. вересня, від-булася в Українськ-м павільй-оні на Світовій Виставі дуже об-ширна чесько-словацька ук-раїнська програма. З чесько-го боку виступали Соколи під промовою п. Регнера, з сло-вацького — танцюристи під промовою пана Андрейковича. На українськ-м Павільйоні по-казував чеський державний пра-пор поруч з прапором україн-ським, а також у середині скрізь було видно чесько-сло-

вацькі кольори. Пані Весел-ді мені чесько-словацької ко-лоний міста Шкаго вголос ви-сказувала чеські точки про-грами, а на закінчення сказала коротеньку промову, в котрій висловила побажання, щоб у-країнський народ якнайкраще здобув собі самостійність, яко-ї він так прагне, та щоб всі сла-віянські народи могли ви-никати між собою почуття со-лідарності і расової коопера-ції.

Численна публіка витала чесько-словацьких і українсь-ких артистів, які також слова-пані Веселді. Між присутніми було багато визначних членів чесько-словацької колонії міста Шкаго, де, як відомо, число чесько-словацьких досягає яких 400 тисяч душ.

На другий день, у суботу, 30-го вересня, відбувся Фран-цусько-Канадський-Українсь-кий день. На нашій сцені перший з'явився канадський хор, що складається з 150 спі-ваків. Цей хор зорганізовано щоби цього року з нагоди Світової Вистави. На чолі хору шимок нового міста й кождий стоїть п. Писиди Е. Ганни. Хор раз при понові нового купу-відспівав кілька стародавніх ці-лих мови мени.

ШКІЛЬНІ КНИЖКИ

КОТРИ МОЖНА НАБУТИ В КНИГРНІ "СВОБОДИ":

Перша Книжечка (Буквар), П. Матвійчука	цт.	40
Друга Книжечка (Читанка для П. класу), М. Матвійчука	45	
Третя Книжечка (Читанка для III класу), М. Матвійчука	60	
Четверта Книжечка (Читанка для IV класу), М. Матвійчука	75	
Коротка Історія України, І. Крип'якевича	10	
Дала Історія України, І. Крип'якевича	15	
Початкова Географія, з багатьма малюнками і картою, написав Степан Рудницький	75	
Малій Катехизм християнсько-католицької релігії, уложив о. Іван Рудович	35	
Біблійна Історія, старого і нового завіта, о. д-ра Яросла-ва Левинського	85	
Шкільний Співавник, Ф. Колееса	75	

Замовлення разом з наслідністю слати до:

"СВОБОДА", 81-83 GRAND ST., (P. O. Box 346) JERSEY CITY, N. J.

А. Суверстр.

СЕЛЯНИН І АДВОКАТ.

Бернар, бретонський селянин, прийшов до Рен, головного українського міста. Як уже по-залагоджував усі справи, по-бачив, що має ще кілька віль-них годин.

— Дуже добре, що воно так: поступило до адвоката.

Тому говорив багато про-того адвоката. Завсегди, а селянина вперли, що він ви-гравав усекий процес, який вів у свої кулі. Бернар мав записане його назвище. Пішов на вулицю с. Юрія. Побачив, що адвокат має дуже багато стир. Терпеливо ждав на свою чергу. А тоді сагута впро-вадив його до адвоката. Пан Потіє був дуже ввічливий, про-просив сідає, скинув окуля-ри, й любно глянув на Юрія, а потім спитав, чого собі ба-жає.

— Справа така, пане адво-кат: мені говорили (а все йо-му ясен лентавис, бо, попраді, сам не знав, що тепер сказа-ти адвокату) багато про-вас, то коли я вже прийшов до Рен, то хотів і вас поба-чити.

— Дякую вам за довіру, — сказав адвокат — маєте який процес?

— Щоби я мав процес? Ні, пане, бо воно в мене не вар-та сплісненого бобу. Відкож я-ка Петро Бернар — бо я так на-зиваюся — ніколи з ніким не-спаривав, ані не процесувався

— Можливо віддали яку спад-щину, або може хочете поді-литися вашою майно між дітьми?

— І це ні, пане! Який поділ у нашої тай, коли всі мої з од-ної дерев'яної миски?

— То може хочете щось про-дати або купити тай треба підписати контракт?

— Ні, ні, такі, як я, не купують; та щоби вам сказати правду, не продаю так само.

— То чогож хочете від мене? — задивився спитався адво-кат.

— Що? Так кажу, пане (все це затиснувся Петро Бернар), знаєте, я так собі подумав, як прийшов до міста, що воно всетаки оплатилося би відді-лати вас. Себто, я вважав за-потрібне пародитися вас. Са-мособою, що й заплачу, як я-лоси.

Потіє взяв аркуш паперу, замочив перо, заложив окуля-ри на ніс.

— Як називається?

— Петро Бернар, — відпо-відав урдуванням, що адвокат нахвистав зрозумів його.

— Скільки вам літ?

— Тридцять, а може трохи більше, не дуриння.

— Завани?

— Земельний власник, селя-нин...

Адвокат позасипував це, заложив папір і дав його тому дивному чоловікові.

— То вже все в порядку?

— Зовсім. З вами чоловік не втратить часу на допиту-вання.

— А скільки маю заплатити за раду, пане адвокат?

— Шістьдесят франків.

Коли селянин вернувся до-дому, було вже четверта годи-на. Був замучений дорогою, хо-тів трохи передіспиритися. А мав на сніножати кошену траву. Син прийшов і сказав, що-траву це ніни треба буде зіб-рати та зложити до шопи.

— Та чого так конче ніни-вечером? Так завтра це буде-чна, — сказала його мати, П-авра жінка. — Вже пізно. А завтра так само можна зроби-ти роботу.

Син говорив, що погода-легко може змінитися, що ві-дуз готовий та що нема ні-якої роботи.

Бернар, що чув що розмову, сам не знав, що робити, та тут раптом пригадав собі адвокат-ний папір.

— Чекайте, сказав, та ж маю тут адвокатуру пораду. То дуже добре. Я був у най-ліпшого адвоката й він дає-мні пораду за всього шістьде-сяти франків. На, погляньте, Теренку, ти вмієш читати вське писемця, то скажи, що пише адвокат. Він знає, що пише приносити користь людям і що коли треба робити.

Господи взяла папір і по-волоченьки прочитала такі два речення: "Не відкадає ніколи на завтра, що можеш зробити ніни".

— А що, зрозумівши ви? За-раз на сніножати. Закрийте хлопця і дівчат. І хай же ніни зберуть усе сіно на м'ясе.

Жінка хотіла йому щось сказати, та він крикнув їй, що шістьдесят франків то гроші, та що було би смішно радитися адвоката, а не слухати його розумної ради.

І Бернар також пішов до роботи й вернувся додому щоби вночі, коли вже все сі-но було на своєму місці.

Та погода хотіла показати, що правда була по господа-ремові боці. Нічю знявся ві-тер, став завивати, доміг гил-лі й дерева тай розніс усе не-зібране сіно. Один Бернар не-мав ніякої шкоди. Він того ча-су так шанував адвокату по-раду, що все держався й та-став найбагатшим чоловіком в околиці. Що осени поступав до адвоката з торбою. А сусідам говорив: "Треба наспереди шанувати Божі закони, а по-тім сповняти адвокатові пора-ди".

І КОЖДИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ХА-ТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС "СВОБОДА".

РУХ ПО ВІДДАХ У. Н. СОНЗА.

НЮАРК, Н. ДЖ.

Дня 1 вересня відбувся збори Союзівих Відділів 74, 133, 152, 219, 371, 322, 357, скликані гом. І. Лисак, го-ловним радним У. Н. Сонза, Секретарював гом. Лисак. Збори скликані, щоби відбрати місцевого Союзівих відділів. По дискусії односторонньо ви-брано Союзівих лікарем У. країни д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.

Далі говорив гол. радний І. Лисак про організування нових членів до Союзу. По дискусії рішено скликати на дискусії Союзівих збори в Україні д-ра М. Яковича, який сам перенісся до Нью-Йорку з Пенсильванії.